

Landseer – pes s plovacími blánami

V Evropě je landseer posuzován, vzhledem k výrazným odlišnostem, samostatně dle standardu č. 226. V USA a Kanadě je však stále ještě považován za variantu černého novofundlandského psa, s typickou tělesnou stavbou tohoto plemene.

Za zemi původu landseera se považuje Anglie. Jeho předci žili s lidmi jako strážci selských usedlostí, pracovali jako řezniční a tažní psi. Žili skromně a kynologové o ně nejevili zájem.

Tyto psy s sebou dovezli osadníci a rybáři po roce 1620 na Newfoundland, kde se křížili s domorodými psy. Výsledkem byli skvrnití psi mohutné postavy. Zde také získali vynikající schopnost k práci ve vodě a byli obecně označováni jako „novofundlandští psi“. Když potom po roce 1780

námořníci dováželi zpět do Anglie černobílé psy z Newfoundlandu, stal se nejdříve selský pes přes noc novofundlandcem.

Zbarvení vždy bílé, s černými plotnami

Landseer je silný pes se širokou, masivní hlavou, s vyznačeným týlním hrbolem a stopem. Má hnědé až tmavohnědé středně velké oči, trojúhelníkové uši, pevný, rovný a široký hřbet a širokou zakulacenou záď. Silný, dolů nesený ocas, pevné, osvalené končetiny a hustá, polodlouhá, hladká a jemná srst podtrhují majestátnost jeho postavy. Základní zbarvení psa je vždy čistě bílé s černými plotnami na trupu a hřbetě.

Krk, hrudník, břicho, nohy a ocas jsou vždy bílé. Hlava s pro landseera typickou maskou je zbarvena černě, s bílým čenichem zakončeným symetrickou černou skvrnou. Vzhledem k tomu, že v kohoutku mají mít feny více než 67 cm a psi dokonce více než 72 cm, patří landseer mezi největší plemena vůbec.

Od roku 1956 samostatné plemeno FCI

Díky několika nadšencům se chov landseerů podařilo udržet i během 2. světové války. V Německu bylo v letech 1940 až 1946 zapsáno 30 vrhů se 137 štěňaty. Ve Švýcarsku pak došlo k oživení chovu v 50. letech tohoto století. V této době došlo také k několika regeneračním pokusům, a to prostřednictvím novofundlandských psů. Odchovy sice budily pozornost, bylo však zřejmé, že původní standard novofundlandského psa požadovanému exteriéru landseera neodpovídá. K oživení chovu bylo proto použito rovněž svatobernardských psů a pointerů.

Za zachování plemene landseer se výrazně zasloužil Švýcar E. Bughardt, který dokázal obnovit a vybudovat moderní chov kontinentálního typu tohoto plemene. V polovině 50. let podalo současně Švýcarsko a tehdejší SRN žádost o uznání plemene. FCI ho uznala za samostatné plemeno v roce 1956. V Evropě je landseer posuzován, vzhledem k výrazným odlišnostem, samostatně dle standardu č. 226. V USA a Kanadě je však landseer stále ještě považován za variantu černého novofundlandského psa s typickou tělesnou stavbou tohoto plemene.

U nás bývají jen čtyři vrhy ročně

Do tehdejšího Československa byli první psi dovezeni v polovině sedmdesátých let. Poměrně úspěšně byli chováni v chovatelské stanici od Trojské skály manželů Jandových. K propagaci landseera u nás přispěl v 80. letech velkou měrou ing. Josef Lux, velký milovník a chovatel tohoto plemene. Dodnes se však, a to i přes svůj impozantní vzhled, landseer u nás nestal módním plemenem. Dokazují to statistiky odchovů, kdy v celé republice je jen ve výjimečných případech počet vrhů vyšší než dva za rok.

Velmi dobře vychází s dětmi

Landseer je silný, vzhledově neobyčejný, k lidem přátelský a věrný pes. Díky svému původu a vývoji je tento pes velmi samostatný a sebevědomý. Vyžaduje trpělivou, citlivou, ale hlavně důslednou výchovu. Ke své rodině přátelský, věrný, velmi přítulný a roztomilý. Mazlí se stejně rád jako kterákoli společenská plemena, k mazlení často vybízí mávnutím mohutné tlapy nebo energickým drcnutím. Landseer vychází dobře s dětmi. I psi, kteří nikdy s dětmi nežili, je snázejí přátelsky a trpělivě. Pokud je jejich malí kamarádi příliš obtěžují, vyhledají si klidné místo, kde nejsou rušeni.

Životně důležité je pro něj plavání

Byl v minulosti pracovní a hlídací pes a také pomocník rybářů. Miluje proto vodu a plavání je pro něj životně důležité. Mnozí psi plavou jednoduše pro radost, jiní chtějí z vody aportovat klacíky a jiné předměty. Další do vody následují své rodiny se zřetelnou starostí o ně, kterou neustále projevují. Skvělé plavecké schopnosti těchto psů podporuje z velké části jejich nepromokavá srst, dobře promaštěná, jakož i mohutné plovací blány mezi prsty končetin.

Landseer je živý a temperamentní, proto stále potřebuje nějak zaměstnávat. Dobře se cvičí a ovládá, jako služební pes však není, vzhledem ke své samostatnosti a sebevědomí, každý landseer vhodný. Přestože většinou tito psi vítají cizí návštěvníky vrtěním ocasu, dokážou být spolehlivými hlídači a obránci. Už pouhá jejich velikost totiž odstra-

šuje. V Německu a Holandsku se landseer stále cvičí jako záchranný vodní pes, v poslední době se objevují psi se složenou zkouškou doprovodného psa.

Hodí se především pro aktivní majitele

Jako každé velké plemeno má i landseer vyšší nároky na množství a kvalitu stravy. Především štěňátka a dorostenci vyžadují, vzhledem k jejich rychlému růstu, pravidelně dostatek kvalitní a vyvážené stravy. Jejich apetit lze také velice vhodně využít při výcviku. V dospělosti však je landseer mnohem méně náročný než např. německý ovčák, ovšem při dostatečném přísunu vápníku a vitamínových složek. Nespálí totiž tolik energie jako plemena, která potřebují neustálý pohyb a navíc je u něho nízká spotřeba potravy pozůstatkem z doby, kdy se jako rybářský pes živil rybami, které na něho zbyly.

Chovat landseera je možné snadno v domě i na zahradě, protože je klidný a snášenlivý. V dnešní době se uplatňuje hlavně jako pes společenský. Tito velcí psi potřebují vydatný a stálý styk se svou rodinou. Hodí se proto především pro aktivní majitele. Landseery lze chovat celoročně volně na zahradě, potřebují jen suché a závětrné místo k odpočinku. Jsou schopni snášet velkou chladnu a mnozí se s chutí nechávají zapadat sněhem. I při teplotách pod nulou se radostně vrhají do vody. Problémem jsou pro ně vysoké teploty. Snázejí je nejraději a nejlépe opět u své zamilované vody.

V. Kubů, A. Chlěbová ■

Foto: autor

